

[Ministeren for skatter og afgifter]

fantastisk rimeligt, at de, der har sikret sig med store forbrugslån, for al fremtid skulle kunne skabe sig et lånefinansieret forbrug inden for de udgifter, som de mere eller mindre tilfældigt har sikret sig?

Der er jo ikke tale om tilbagevirkende kraft, der er jo ikke tale om, at vi tager en yderligere afgift af nogle renter, der for længst er betalt. Vi tager afgift af noget, der sker ude i fremtiden, nemlig efter 1. januar 1987, på samme måde som den, der har købt sig et hus, må finde sig i, at der på et eller andet tidspunkt sker en stigning i ejendoms-skatteerne, der vil ramme såvel nye som gamle grundejere. De personer, der før lovforslagets vedtagelse har stiftet gæld til finansiering af forbrug, og som selv har valgt at fordele udgifterne til dette forbrug over en lang fremtidig periode, har gjort det med viden om, at de økonomiske vilkår – og det gælder både deres egne økonomiske vilkår og samfundets økonomiske vilkår – ikke nødvendigvis er de samme i hele lånets løbetid.

Spørgsmålet er, om der virkelig er grund til, at man komplicerer hele systemet ved her at gøre en forskel mellem noget, der i virkeligheden ikke er forskelligt. Man kunne måske teoretisk tænke sig, at man sagde: alle de renter, som er betalt inden den 7. oktober 1986, er gamle renter, og man kan godt fremtidig have et rentebeløb, der svarer til det, man har betalt inden den 7. oktober 1986, uden at man skal betale afgift. Men hvis det er tilfældet, hvordan klarer man så følgende to situationer?

Lad os tænke os, at en person har lånt 2-3 mill. kr. i en bank – det er der mange der har gjort – for at købe aktier eller obligationer og tjene kursgevinsten, altså den fuldstændig lovlige skattearbitrage, vi har i dette land. Den pågældende har måske betalt 3-400.000 kr. i renter om året. Så sker der det, at lånet er tilbagebetalt, måske den 1. oktober har den pågældende afviklet sin transaktion. Der vil stadig væk være et tal, der hedder: gamle renter betalt i 1986 på ca. 400.000 kr. Jamen det kan da ikke være meningen, at disse 400.000 kr. skal føres frem i fremtiden som gammel gæld.

Nu er eksemplet trods alt forenklet. Jeg har kun talt om ét lånearrangement, men vi har 850.000 skatteydere, der har rentefradrag på deres selvangivelse, og skatteydere har mere end ét låneengagement: de kan have

bankgæld, de kan have en købekontrakt på en radio, de kan skyldes bilfinansiering og lign., og det vil sige, at man skulle følge 3, 4, 5 gange 850.000 lånetransaktioner for simpelt hen at kunne konstatere, hvorvidt gælden eksisterer endnu, og hvorvidt en rente er betalt på den ene eller den anden transaktion. Det er klart, at dette teknisk er uigennemførligt, men det er også klart, at det heller ikke kan være nogen særlig rimelig ordening.

Endelig har man rejst spørgsmålet om, hvorvidt ordningen kunne laves på en helt anden måde, og dér har fru Aase Olesen fra Det Radikale Venstre fremsat nogle meget interessante tanker, f.eks. at den afgift, som opkræves efter loven, i virkeligheden skal komme tilbage til den, der har betalt den, under en eller anden form. Fru Aase Olesen har af gode grunde ikke nærmere specificeret, under hvilken form det skulle komme tilbage. Jeg kan kun sige, at jeg er meget villig til at se på, om det kan lade sig gøre, at man opretter ca. 850.000 tvangsopsparingskonti, eller hvad man nu skal kalde det, hvor man sætter beløbene ind for at se, om de kan anvendes på forskellig måde, og jeg er da også meget parat til at tage et sådant spørgsmål med i de drøftelser, vi skal have i udvalget.

Der er yderligere rejst en række andre spørgsmål, som alle er vigtige. Der er rejst spørgsmål om andelsboliger; det er et vigtigt problem, og jeg er sikker på, det er et problem, der vil kunne finde sin løsning om ikke i denne lovgivning så i det lovforslag, min kollega boligministeren vil fremsætte om de forskellige nye former for boliglån. Alle disse spørgsmål vil der være god lejlighed til at drøfte i udvalget, og jeg ser frem til nogle konstruktive drøftelser, som alle svarer til den enighed, der har manifesteret sig om denne lovgivnings sigte og formål.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Ministeren svarede jo nu på mit spørgsmål og bekræftede, at erhvervsdrivende frit kan belåne deres erhvervsformue afgiftsfrit. Det svar takker jeg selvfølgelig for. Men ministeren kunne ikke gøre det uden at komme med to usandheder i den forbindelse. Den ene var, at det ville modsvares af, at folk ville miste 18 pct. Jamen det forudsætter, at de